

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 kwietnia 2022 r.

DIH-2.707.14.2022.PS

DECYZJA DIH-2 NR 16/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 21 marca 2022 r., złożonego przez p. Karola Nowickiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Karol Nowicki Handel i Usługi Transportowe w Więcborku (zwanych dalej: przedsiębiorcą lub stroną) – od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 11 marca 2022 r. nr PHU-13/2022, wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr PHU.8361.1.9.2022 z 17 stycznia 2022 r. przeprowadzili w dniach 17 – 18 stycznia 2022 r. kontrolę u Strony, w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez stronę obowiązków określonych w art. 6b i 6c oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r.

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo oraz przestrzeganie zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów paliw stałych.

Kontrolę rozpoczęto w obecności Przedsiębiorcy, któremu okazano legitymacje służbowe, pouczone o prawach i obowiązkach oraz wręczono upoważnienie do kontroli nr PHU.8361.1.9.2022. W chwili kontroli na placu znajdował się węgiel kamienny orzech luz - w ilości 15 ton oraz węgiel kamienny kostka luz - w ilości 18 ton. Według oświadczenia Przedsiębiorcy do paliwa stałego nie wystawiano własnych dokumentów potwierdzających spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), tj. świadectwa jakości paliw stałych, a tym samym Przedsiębiorca nie przekazywał i nie przechowywał tych dokumentów. Do każdego dokumentu sprzedaży klient otrzymywał fakturę VAT lub paragon fiskalny oraz dokument otrzymany od dostawcy węgla o nazwie „potwierdzenie wyników badań”. Przedsiębiorca przyznał, że nie był świadomy obowiązku wystawiania własnych świadectw jakości dla paliwa stałego wprowadzonego do obrotu, gdyż działalność w zakresie sprzedaży węgla prowadzi od kwietnia 2021 r.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 18 stycznia 2022 r. nr akt kontroli PHU.8361.1.9.2022, który został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce. Przedsiębiorca został pouczone o uprawnieniu do zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dnia od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca podpisał protokół bez uwag i nie skorzystał z uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

W związku z powyższym Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 11 lutego 2022 r., znak: PHU.8361.1.9.2022 zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Jednocześnie 11 lutego 2022 r. organ I instancji wystosował do Strony odrębne pismo, w którym wezwał Stronę do dostarczenia informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli.

W odpowiedzi Przedsiębiorca mailem z 16 lutego 2022 r. podał wartość obrotów z tytułu sprzedaży węgla w 2021 roku.

Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 11 marca 2022 r. wydał decyzję nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona ww. decyzję odebrała 15 marca 2022 r.

Pismem z 21 marca 2022 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, która wpłynęła do Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 22 marca 2022 r. Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Przy piśmie z 24 marca 2022 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PHU.8361.1.9.2022.

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Przedsiębiorca wskazał, że nie był świadomy obowiązku wystawiania swoich własnych świadectw jakości dla paliwa stałego. Klient przy zakupie paliwa zawsze otrzymywał pełną informację o wyrobie otrzymując ksero świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę produktu. Strona uważa, że nałożona na niego kara jest bardzo wysoka i nieadekwatna do przewinienia. Wskazał, iż działalność w zakresie paliw stałych prowadzi od kwietnia 2021 r. i w małym zakresie dlatego też jego zdaniem w tej sytuacji właściwe byłoby zastosowanie pouczenia.

Prezes UOKiK pismem z 5 kwietnia 2022 r. zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona odebrała pismo 11 kwietnia 2022 r. i nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki

inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Protokół kontroli nr PHU.8361.1.9.2022 z 18 stycznia 2022 r. został podpisany przez Przedsiębiorcę. Protokół kontroli stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona została pouczona o uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesieniu uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Informacja o tej treści znajdowała się w protokole kontroli. Przedsiębiorca podpisał protokół bez uwag i nie skorzystał z prawa do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w wymaganym terminie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych - czemu Przedsiębiorca nie zaprzecza.

Stwierdzona nieprawidłowość stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym

przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości. Art. 6d ww. ustawy dotyczący świadectwa jakości wymienia jakie informacje powinno ono zawierać, jest to:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter

obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 21 marca 2022 r. i zawartych w nich argumentów organ stwierdził, że są one bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie. Wskazać należy, że Strona sama przyznała w protokole kontroli i potwierdziła również w swoim odwołaniu z 21 marca 2022 r., że nie wystawiała świadectwa jakości dla paliwa stałego, a jedynie przekazywała dokumenty zawierające parametry jakościowe paliwa otrzymane od dostawcy.

Należy wyjaśnić, że normy prawa jasno określają jakie obowiązki i na jakich zasadach powinno odbywać się wprowadzenie paliwa stałego do obrotu. Stanowią o tym przepisy ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wydane na jej podstawie rozporządzenia, m.in. rozporządzenie Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. 2018, poz. 1892) zwanej dalej „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych”. Powyższe akty prawne precyzują jakie obowiązki ma przedsiębiorca wymieniając i wskazując wśród nich właśnie art. 6c, 6d i 6e ww. ustawy tj. strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za wystawienie dla paliwa stałego świadectwa jakości zgodnie ze wskazanym wzorem określonym w rozporządzeniu w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. Przyniesione przepisy nie pozostawiają podmiotom gospodarczym wprowadzającym do obrotu paliwo stałe swobody w tym zakresie, ponieważ na podstawie upoważnienia zawartego w art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw został określony wzór świadectwa jakości. W związku z powyższym Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że dokument o nazwie „potwierdzenie wyników badań”, których kopie Strona przekazywała nabywcom w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych nie są dokumentami potwierdzającymi spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, czyli świadectwami jakości. Stanowisko organu pierwszej instancji znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wydanego w innej sprawie dotyczącej naruszenia obowiązku z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W uzasadnieniu wyroku Sąd

podzielił stanowisko organu w kwestii niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sąd stwierdził, że w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużył się sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawiane świadectwo jakości. Po drugie [...] z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jakości paliw wynika, że wystawienie świadectwa jakości paliw (składającego się z elementów wyszczególnionych w art. 6d tej ustawy) jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Przepis ustawy posługuje się tu sformulowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (por. prawomocny wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt. VI SA/Wa 1405/19). Parametry jakościowe wskazane na dokumentach otrzymanych od dostawcy świadczą o jakości paliwa stałego na dzień wystawienia dokumentu przez dostawcę, a nie na dzień wprowadzenia do obrotu paliwa stałego przez stronę. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Dokument o nazwie „potwierdzenie wyników badań”, którą Strona otrzymała od dostawcy nie jest tożsama z wymaganiami art. 6d w powiązaniu z art. 6e ww. ustawy do której przestrzegania jest zobligowany przedsiębiorca. Na marginesie należy dodać, że strona od swojego dostawcy również powinna żądać świadectwa jakości spełniającego wymagania określone w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. To na przedsiębiorcy spoczywa odpowiedzialność za wprowadzany do obrotu towar i to do sprzedawcy należy dochowanie wszelkiej staranności by wprowadzane przez niego paliwo stałe spełniało parametry jakościowe jakie deklaruje w wystawionym przez siebie świadectwie jakości, aby zawarte w nim parametry paliwa stałego były zgodne ze stanem faktycznym na dany dzień wprowadzenia go do obrotu. Dlatego tak ważne jest aby było ono wydawane przez podmiot wprowadzający go do obrotu w danym dniu. Dostarczane przez Stronę dokumenty klientom podczas zakupu paliwa stałego nie mogą zastępować świadectwa jakości, do którego wystawienia była zobowiązana Strona. Wskazać należy, że gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (kopalnie, dostawców) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że Strona nie wprowadzała do obrotu paliw stałych objętych zakazem z art. 7 ust. 7a pkt 1 i 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. mułów węglowych, flotokoncentratów, dowolnej mieszaniny paliw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a – f, z dodatkiem lub bez dodatku innych substancji, zawierającą mniej niż 85% węgla kamiennego ani paliw niesortowanych. Natomiast nie ulega wątpliwości, że Strona naruszyła zakaz z art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw bowiem wprowadzała do obrotu paliwa stałe, dla których nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości.

Organ odwoławczy dodatkowo wskazuje, że ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również rozporządzenie Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie 5 listopada 2018 r. Należy zauważyć, że kontrola została przeprowadzona 17-18 stycznia 2022 r., a więc ponad 2 lata po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Strona działalność gospodarczą prowadzi od 2010 roku, a więc jako doświadczony przedsiębiorca powinien dochować staranności i zapoznać się z przepisami dotyczącymi nowego obszaru działalności gospodarczej, którym przedsiębiorca chciał się zająć.. Zaznaczyć należy, że w sprawie nie ma znaczenia, czy towar, który wprowadza do obrotu Strona stanowi przeważającą działalność firmy, czy marginalną. Art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi jasno, iż za niewystawianie świadectwa jakości nakłada się karę administracyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również, czy nastąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) – dalej Kpa, wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia

ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Ustawodawca określił sposób realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, bowiem w art. 6d wskazał obligatoryjne elementy świadectwa jakości. Ponadto na podstawie art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw został określony wzór dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych. Jak uprzednio wykazano Strona nie realizowała obowiązku wystawiania świadectw jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych, a w konsekwencji nie przekazywała ich nabywcom i nie przechowywała. Należy także wskazać, że Strona złamała ustawowy zakaz wprowadzania do obrotu paliw stałych, dla których nie wystawiono świadectwa jakości wynikający z art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zatem w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane, przekazywane i przechowywane, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a więc przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona oświadczyła, że zaprzestała dotychczasowych praktyk tj. przekazywania dokumentu o nazwie „potwierdzenie wyników badań” otrzymanych od dostawcy i zobowiązał się do przestrzegania obowiązujących przepisów. Wskazać należy, że prawidłowe działania Strony nastąpiły w wyniku przeprowadzonej kontroli przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione, pomimo zaprzestania przez Stronę naruszenia prawa.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że w tej sprawie nie ziszcila się także przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Bowiem na Stronę za to samo zachowanie tj. niewystawianie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów rozpatrując odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę stwierdził, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera przesłanek wskazanych w art. 189f § 1 Kpa, obligujących do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, bowiem następcze wystawienie świadectw jakości paliw stałych nie spełniło celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i uzyskania przez nabywców rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu, przepis art. 6c ust. 1 wskazuje bowiem, że obowiązek ten należy wykonać w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kpa.

W związku ze wskazaną w odwołaniu trudną sytuacją finansową Strony organ drugiej instancji informuje, że trudna sytuacja ekonomiczna może zostać uwzględniona dopiero, gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000,00 zł do 25 000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000,00 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000,00 zł. wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000,00 zł oraz nie większa niż 25 000,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja organu pierwszej instancji była słuszna i zgodna z prawem. Zaś okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 marca 2022 r. nr PHU-13/2022 w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10 000,00 zł, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowaniu jakości paliw. W chwili kontroli obowiązków ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, który został wskazany w decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 marca 2022 r. nr PHU-13/2022 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/